Anul 34 — Bucureşti şi Orăştie, la 4 Martie 1937. — CENZURAT — No. 10.

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori, întemeiată la Orăştie în anul 1902

Director sufletesc: † Dr. ION I. MOŢA Director vremelnic: Pr. IOAN MOŢA	Orice scrisori pentru Redacţie să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA", ORĂŞTIE Jud. Hunedoara	Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA" Moţa BUCUREŞTI I., Calea Victoriei 63.	„Libertatea" este: Proprietatea familiei moştenitoare a lui Ion I. Moţa	Apare în fiecare JOI Un exemplar 2 Lei

Înmormântare, ca şi care nici Bucureştii n'au mai văzut

— Delegaţiile legionare din toată ţara venite la înmormântarea lui Moţa şi Marin — 200.000 de oameni au curs în convoiu, ca o Dunăre, toţi legionari. — Pe de laturi, pe trotuare alţi 200.000 aşteaptă evlavioşi şi salută cu salutul roman. — Nici un sergent-poliţist, nici un jandarm pe tot drumul de 8 kilometri! Ordine desăvârşită ţinută de poliţia legionară. — Mitropolitul Ardealului şi doi Archierei din vechiul Regat, în fruntea celor 500 de preoţi cari iau parte. — Miniştrii alor 5 ţări streine de faţă —

SOSIREA IN GARA DE NORD

Joi în 11 Febr. la orele 11½ Gara de Nord şi piaţa din faţă o mare de lume. Mulţime de legionari. Spuneam că în drum spre Bucureşti, unde se găsesc depozite şi ateliere C. F. R. toate sirenele atelierelor şi a locomotivelor din depozite, dădeau glas lung, tânguitor, de durere, pe când trenul cu cei doi morţi trecea prin-tre ele. Când trenul se apropia de marea gară de nord Bucureşti, zeci şi zeci de sirene încep ură a suna prelung, plângător... Era semnal pentru cei din gară că trenul e aproape. La ivirea maşinei intrând în gară, un fior cuprinde toate inimile şi toţi ochii se întoarseră, încordaţi, spre tren, căutând vagonul mortuar... Iată-l. O comandă legionară răsună: „Descoperiţi!" şi miile de legionari, descoperindu-se ridică mâna dreaptă întinsă înainte spre salut, şi cu ei toată marea de lume, bărbaţi şi femei, aşteptând în linişte sfântă, ca într'o biserică, pe iubiţii fii ai neamului românesc, întorşi în sicrie, de pe câmpul de luptă creştină la care de bună voe s'au dus.

Iată vagonul cu cele două sicrie. Din vagon coboară însoţitorii: Preoţii, garda legionară cu Generalul şi d. Corneliu Codreanu în frunte, cei 5 soţi de luptă întorşi cu zile din războiu, — toţi îi privesc încordaţi şi respectuoşi. Cele 2 sicrie sunt ridicate pe umeri de legionari dela Orăştie, în care de aici, câte 8 la un sicriu şi aşa pornesc spre ieşire, pe drumul ţinut deschis de garda legionară în cămăşi verzi. In frunte praporii şi icoana sfântului Arhanghel Mihail, apoi peste 100 de preoţi în odăjdii luminate, cu lumânări aprinse în mâni. Lumea se făcă zmerită în faţa sicrielor, unii îngenunchiază. Au ieşit scoase în curte din faţa gării, care e o mare de capete unul înt'altul. Toţi descoperiţi, din ochi căzându-le lacrimi de durere... Deşi lume nenumărată, ca la 30.000 numai aci, — totuşi ordinea e desăvârşită, căci minunata „poliţie legionară", fără bete, fără arme, numai cu semne blânde şi din ochi înlăcrimaţi, a putut face pe toţi să stea la locul lor, apoi să se scurgă valuri în cea mai mare pace. Numărul preoţilor în faţa gării mai creşte. Toţi preoţii din Bucureşti, peste 150, sunt înşiruiţi, cinstind pe eroii Crucii, căzuţi la picioarele ei şi la poalele lui Hristos. Induioşează pe toţi vederea îndoliatelor familii, soţiile lui Moţa şi Marin, apoi micii îngeri de copii ai lui Ionel Moţa: Mihăiaş şi Gabriela, cari se ţin de mână de moşul lor, profesorul Codreanu dela Huşi. Se uită sărăcuţii, speriaţi în jur şi nu prea ştiu ei, de ce-i atâta lume aci şi de ce au fost aduşi şi ei... Sau nu vreau să arate că înţeleg şi ei ceva... Mâne, când i-am întrebat: unde aţi fost voi ieri cu moşu? au răspuns: „la cortegiu"... Şi când mâne li-am pus întrebarea: Unde mergeţi voi azi iară?... „Cu cortegiu...", dar nici unul, nici nu întreba măcar de „tăticu" lor, — nu ştiau poate adevărul sau — se făceau că nu înţeleg, stăteau numai trişti frecându-şi mânuţele în nelinişte... La gară era de faţă şi d. Ministru al Spaniei naţionaliste, Prat y Soutzo, cu personalul Legaţiei, apoi fruntaşi ai naţiei noastre de obşte: Delegaţia Partidului Naţional-Creştin cu d. George Cuza în frunte şi 5 delegaţi, Redacţia „Porunca Vremii" cu directorul şi cu poetul cel cu suflet mare VASILE MILITARU, care ca nimeni altul, plin de duh şi de adevăr şi de înaltă poezie sfântă, a cântat pe cei doi mucenici legionari.

Pornind convoiul, râu mare revărsat puternic, înaintează până în piaţa Dinicu Golescu, unde sicriele sunt înălţate pe un catafalc împodobit, se face o misă D-zeiască, apoi sicriele fiind aşezate pe un car mortuar anume întocmit, înalt şi larg ca să încapă sicriele alăturea, — convoiul pleacă măreţ şi înlăcrămat, spre inima oraşului, trecând prin strada Griviţa spre Calea Victoriei. In fruntea cortegiului merg prapori purtaţi de legionari, apoi 2 legionari ducând crucile lui Moţa şi Marin, — cununile, între cari în frunte cele dela Generalul Franco, din partea Italiei, şi a Germaniei; vin steaguri legionare înalte, un pluton de legionari merg în formă de cruce; preoţii şir lung şi strălucit; iată-i pe cei 5 legionari, fraţi de credinţă şi de curaj ai celor 2 morţi, Gh. Clime, Cantacuzino, Pr. Dumitrescu, N. N. Totu şi Bănică Dobre, serioşi şi slăbiţi de suferinţă, de suferinţa cea cu multe feţe de pe front şi de marea durere a perderii dragilor lor tovarăşi de luptă... Ochii tuturor îi caută, îi urmăresc, îi admiră, lumea îşi ridică pălăriile şi-i petrece până-i pierde din vedere. Urmează lanţul de 90 legionari cari trag carul mortuar, cinstindu-i pe cei de pe el, că soţilor lor de credinţă le slujesc, trăgând carul cu dânşii... Urmează carul cu sicriele, încet, de-l vede toată lumea, fără a trebui să se îmbulzească. La cap şi la urma sicrielor, din vase mari se înalţă fum de zmirnă şi tămâie, care parfumează plăcut în jur; pe lângă sicrie, merg flăcăi dela Orăştie în portul lor alb curat, aşa cum îi plăcea şi lui Ionel Moţa, să se îmbrace, şi cum e văzut în multe fotografii... După sicrie, familiile

Decoraţii şi cuvinte scumpe, ne vin din Spania luptătoare

— Generalissimul Franco, Şeful statului naţional din Spania, a decorat, după moarte, pe cei doi legionari români căzuţi pe pământul spaniol. —
— Marea decoraţie »Crucea de Război« dată lui Moţa şi Marin —

Dl General G. Cantacuzino-Grănicerul, Preşedintele legiunii de luptători »Totul pentru Ţară«, a primit dela Ministrul Spaniei creştine din Bucureşti, următoarea scrisoare, cu data de 17 Februarie:

SCUMPE D-LE GENERAL,

Am onoarea a Vă aduce la cunoştinţă, că Excelenţa Sa Generalissimul *Franco*, Şeful Statului spaniol, — *dorind a aduce memoriei eroicilor legionari ION MOŢA şi VASILE MARIN*, membri ai partidului »Totul pentru Ţară« pe care-l prezidaţi, — *dovada recunoştinţei şi a poporului spaniol, pentru glorioasa lor jertfă pe câmpurile de luptă dela Majadahonda, — LE-A CONFERIT „CRUCEA DE RĂZBOI", ca decorare după moarte.*

»Mă grăbesc în acelaş timp, a face cunoscută această veste văduvelor celor doi glorioşi căzuţi, — şi V'aş fi foarte mulţumitor, dacă aţi binevoi a o aduce la cunoştinţa şi *camarazilor lor.*

Binevoiţi a primi, scumpe d-le General, asigurările înaltei mele consideraţii.

Predo de Prat y Soutzo

*

Dl General Cantacuzino a răspuns:

DOMNULE MINISTRU,

Vă rog să binevoiţi a fi tălcuitorul meu pe lângă Excelenţa Sa Generalissimul FRANCO, şeful Statului Spaniol, căruia îi aduc mulţumirile mele pentru decorarea cu „Crucea de Războiu" a scumpilor noştri morţi.

V-aş fi foarte îndatorat dacă aţi interveni să ne sosească atât pentru cele două văduve, cât şi pentru noi, medaliile şi decretele"...

* * *

Toţi legionarii decoraţi cu Medalia Crucii Roşii spaniole.

Afară de cele două medalii mari de război, atât celor doi legionari căzuţi, cât şi celor 5 rămaşi în viaţă, — li-s'a dat o decoraţie preţioasă din partea „Crucii Roşii" spaniole care îngrijeşte de răniţi în război.

Când anume, legionarii români au intrat în rândurile armatei spaniole, în Legiunea Voluntarilor străini, ei ştiind că au să primească ajutoare de acasă pentru traiul lor pe front, — au făcut cunoscut, că nu vor primi solda (plata) de soldaţi, ce se dă tuturor voluntarilor, că O DĂRUESC CRUCII ROŞII SPANIOLE, ca ajutor pentru a îngriji de răniţii şi bolnavii războiului.

Pentru acest dar, înalta conducere a Crucii Roşii spaniole, a trimis cuvinte de mare laudă şi mulţumire legionarilor români, **ŞI LE-A DĂRUIT TUTUROR, ŞI CELOR 5 VII, D-LOR G. CLIME, ALEX. CANTACUZINO, NICOLAE TOTU, PR. I. DUMITRESCU ŞI BĂNICĂ DOBRE, CA ŞI CELOR 2 MORŢI, CA DECORAŢIE: MEDALIA CRUCII ROŞII SPANIOLE".**

— Iată cum, şi după aşezarea lor în mormânt, cuvintele bune, cuvintele de laudă şi semnele marei lor preţuiri, tot vin încă pe urmele iubiţilor noştri răposaţi... Ne vin de departe, de peste hotare, dela stăpânire străină dar cu adevărat NAŢIONALĂ.

şefii legionari apoi cele-cele delegaţiile legionare venite din toată ţara. Judeţul Hunedoarei, de unde e de fel Ion Moţa, e poate mai bine înfăţişat şi uşor de cunoscut după portul său curat şi elegant ţărănesc, cu cojocul frumos cusut. Era şi o delegaţie de 250 advocaţi din Baroul Ilfov, în frunte cu preşedintele pe ţară a advocaţilor creştini.

Aşa a ajuns cortegiul în Calea Victoriei. Pe această cale nu se dă voie să treacă cortegii funebrale, decât la întâmplări rare: când se înmormântează vr'un General, vr'un om mare... Cortegiului cu Moţa şi Marin li-s'a deschis şi Calea Victoriei, pentrucă locuinţa lui Moţa este în această cale, aproape de Athenée Hotel. La poarta casei unde locueşte familia lui Ion Moţa şi din care casă a plecat el nainte cu 2 luni şi jumătate, sănătos şi plin de hotărâre, — fâlfâe steag naţional îndoliat. Tot cortegiul salută **steagul** şi casa, cu mânile ridicate ca o binecuvântare pentru cel ce trece pentru cea din urmă dată pe lângă **sfântul** său cămin, în care vor plânge de azi încolo soţia văduvită şi cei doi îngeraşi de copii... Mai mult de un ceas s'a tot scurs lumea ce forma cortegiul. Balcoanele şi ferestrele caselor, pline de lume; pe trotuare nu aveai unde mai arunca un chibrit. Se aud încă clopotele dela biserica albă plângând, cum se auzeau pe tot drumul, cele dela bisericile apropiate.

— Din Calea Victoriei, convoiul se abate pe lângă Ateneu, prin str. Franclin, în Bulevardul cel mare Brătianu, până la statuia Brătienilor, de unde o ia pe lângă Universitate în jos prin Bulevardul *Elisabeta*, până jos la Biserica Sfîntul-Ilie-Gorgani. Toate Bulevardele pline, în multe mâni lumini aprinse, ferestrile şi balcoanele încărcate, şi pe unde treceai, numai feţe triste şi ochi înlăcrămaţi vedeai. Dar par'că şi o aprindere în ochi şi în înfăţişare, promiţând alt fel de judecare a lumii şi a vieţii, după această pilduitoare jertfă... — Erau orele trecute, când convoiul a aprins la Biserica Sf. Ilie, oprindu-se carul mortuar în faţa ei. — Peptul de deal din faţa bisericii a fost prefăcut de harnicele mâni legionare, într'un rând larg de trepte căptuşite cu scânduri, uşoare şi plăcute la mers. Pe biserică flutură un uriaş steag naţional îndoliat şi cu două aripi, lăsând lumea să treacă pe sub el când intră în Sf. biserică.

In faţa bisericii sunt ridicaţi 2 stâlpi înalţi, înveliţi în tricolor. Intre ei alţi 2 stâlpi înveliţi prin crengi de brad, în vârful lor arzând din camfore tămâie şi zmirnă. La mijloc, pe steagul ce se desparte în două de-asupra intrării, sunt prinse două litere mari albe M M (Moţa, Marin). Totul e sărbătoresc, ca mare închinare celor doi jertfiţi Domnului.

La această sf. biserică bogat împodobită ca pentru primire de oaspeţi mari, a fost adus I. Moţa şi Marin: E SFÂNTA BISERICĂ IN CARE EI ŞI SOŢII LOR CU GENERALUL IN FRUNTE, S'AU SPOVEDIT ŞI CUMINECAT NAINTE DE A PLECA IN SPANIA...

Aci au primit ei din sfântul potir sfânta împărtăşanie şi — aci i-a adus sorocul lor, să poposească o zi două, în faţa aceluiaşi sfânt-altar, până când lângă draga lor Casă Verde vor fi duşi şi „în mormânt nou" vor fi puşi...

IN BISERICĂ

Sicriele ridicate de pe camion, au fost purtate pe umeri de fraţii lor legionari şi aşezate în biserică cu faţa spre altar, pe catafalcul înălţat anume. Coperiţi sub tricolor, între crengi de brad şi cununi dela cei mult preţuitori ai lor, le stăteau de gardă la capete şi în jur 6 legionari, — pe lângă cari se scurgea lumea doritoare a vedea încă odată sicriele, cari închideau între scândurile lor cele două vieţi tinere, jertfite ca cea mai înaltă închinare lui Hristos. Trecea încet, om după om, bărbaţi, femei, serioşi, înfioraţi, aproape toţi cu lacrămi în ochi; priveau lung şi trişti şi mulţi se închinau spre sicrie. Asta de Joi după prânz, Joi noaptea, Vineri toată ziua, Vineri noaptea şi Sâmbătă până la ora 10, a curs neîntrerupt om după om... In tot acest timp, preoţi din uşa sfântului altar, citeau, pe rând, cu glas domol, sărbătoresc, pagini din scripturi şi din sfintele evanghelii, de acelea, cari mult se potriveau întâmplării... Era foarte mişcător să asculţi cum se rostesc scripturile, potrivindu-se acestei jertfe de bună-voe... La capul sicrielor din mari amfore se înălţa mereu fum de tămâe şi zmirnă. Lângă sicriul lui Ionel Moţa îngenunchiau şi se rugau şi plângeau înfrânţi părinţii lui, soţia cu copilaşii, surorile, cumnaţii, nepoţii, în faţa lor, lângă sicriul lui Vasile Marin sta înfrântă soţia sa, bătrânii părinţi şi rudeniile... Două familii ce se înfrăţeau acum în durerea lor cea mare, precum fiii lor se înfrăţiseră în viaţă şi s'au înfrăţit şi în moarte... Preoţii cetesc mereu, pagini sfinte, pline de ceresc înţeles al vieţii...

INCĂ O CINSTIRE LUI I. MOŢA

Fiindcă însoţirea tinerească zisă „Asociaţia generaţiei studenţeşti dela 1922" (care a pornit marile mişcări tinereşti, cari au tot crescut şi cresc şi azi) avea Preşedinte pe Ionel Moţa, conducerea ei a ţinut o şedinţă sărbătorească chiar în biserică, în faţa sicrielor, socotind că această şedinţă e prezidată (condusă) încă tot de Ion I. Moţa, care e de faţă, mort cu trupul, dar viu cu sufletul între ei! Apoi l'au ales de nou Preşedinte pe un an, iar de locţiitor al său pe dl ILIE GÂRNEAŢĂ, vajnicul luptător dintru început, din ceata celor dela Văcăreşti.

SPRE LOCUL DE VEŞNICĂ ODIHNĂ

Apropiindu-se vremea, iată că vin, persoane de samă, înalte, cari ţin să fie de faţă la sfântul prohod ce se va sluji asupra celor doi eroi în biserică. Au sosit: Ministrul Spaniei dl Prat Y. Soutzo cu toţi slujbaşii legaţiei sale, Ministrul Italiei cu ai săi, Ministrul Germaniei cu ai săi, al Japoniei, al Jugoslaviei, al Poloniei, al Portugaliei; — vin fruntaşi din viaţa politică a ţării: dl Octavian Goga, şeful Partidului Naţional-Creştin, cu dl Gh. Cuza, o delegaţie a „Frontului Românesc", apoi personalităţi de seamă culturale şi politice, ca dl NAE IONESCU, Profesor Univ., poetul VASILE MILITARU dela „Porunca Vremii", minunatul cântăreţ al celor doi legionari şi dl director al „Poruncii" Dr. ILIE RĂDULESCU şi mai mulţi deputaţi; solia Voluntarilor de războiu, a Foştilor luptători, a Invalizilor de războiu, a Cavalerilor ordinului „Mihaiu Viteazul" şi alţii. Conducerea Legiunii „Totul pentru Ţară" e de faţă prin dl General Cantacuzino, Preşedintele şi prin conducătorul ei dl Corneliu Z. Codreanu şi alţi fruntaşi ai mişcării. Sunt de faţă, îndureraţi, cei 5 soţi de expediţie şi de luptă, întorşi cu zile de pe câmpul de război. Ei stau şi aci, ca şi aiurea, serioşi, îndureraţi şi modeşti...

Iată sosesc Arhiereii: Inalt Preasfinţitul Metropolit NICOLAE al Ardealului, care, aflându-se în Bucureşti, a ţinut să conducă însuşi sărbătoreasca şi sfânta slujbă a aşezării în mormânt a celor doi viteji căzuţi pentru sfânta lege a lui Hristos, I. Pr. Sf. Sa Patriarhul l-a dat cu dragă inimă voie a îndeplini sfânta slujbă; vine Pr. Sf. Sa Episcopul VARTOLOMEIU al Râmnicului, Pr. Sf. Sa Arhiereul Vicar al Patriarhiei POCITAN, cari vor sluji împreună cu Inalt Pr. Sf. Metropolit. Vine şi I. Pr. Sa Metropolitul GURIE al Basarabiei, luând parte fără a servi; Pr. Sf. Sa Nifon din partea Mănăstirilor... Biserica se umple de lume aleasă, care aşteaptă serioasă începerea sf. slujbe. Lângă sicrie suspină familiile celor doi morţi scumpi şi copilaşii. — La ora 11 1/2 Preasfinţiţii Arhierei încep slujba, încunjuraţi de un strălucit sobor de preoţi din vechiul Regat şi din Ardeal. Răspunsurile le da Corul distins al teologilor. După prohod, Inalt Pr. Sfinţitul Metropolit NICOLAE, rosteşte rar şi sărbătoreşte rugăciunea-cuvântare publicată de noi în numărul trecut care stoarce multe suspine şi oftări îndurerate, — dar toate inimile însoţesc, în înălţarea Sa spre Domnul, minunata Rugăciune...

Terminat serviciul divin, legionarii se apropie de sicrie pentru a le ridica. Familiile celor 2 morţi izbucnesc în plâns sfăşietor, se apropie de sicrie, le îmbrăţişează, le sărută, n'ar vrea să le lase să plece, abia sunt desfăcute cu bunătate de ele... Sicriele se **descarcă** de coroane şi se ridică de legionari, pornind încet spre ieşire între cântări sfinte şi plânsuri sfâşietoare. Sunt coborâte pe trepţi încet, încet, şi îndată aşezate pe carul înalt care le va duce pe drumul cel din urmă al lor... Pe laturile carului sunt urcaţi 6 legionari dela Orăştie, în portul alb al ţinutului, ca străjuitori, pe de laturi alţi 20 ca gardă sărbătorească. La capul dindărăpt al carului, dintr'o amforă mare, se ridică fum de smirnă şi tămâie. Pe laturile carului şi mergând înainte în şire lungi, preoţii, în ornate strălucitoare, — nu negre ca de jale, de mort, ci strălucitoare ca de sărbătoare luminată pentru sfânta biserică, se înşirue înainte până departe, departe. Sunt vre-o 300 de preoţi, unii în odăjdii, alţii numai ca însoţitori.

Convoiul e măreţ. In frunte legionarii duc cele 2 cruci ale lui Moţa şi Marin, apoi Icoana Sfântului Arhanghel Mihail, după cari urmează un mare număr de prapori, toate bisericile din Bucureşti au ţinut să trimită câte un stindard al lor, ca închinare umbrelor sfinţite prin jertfă pentru biserică, a celor doi legionari. — Vin steagurile legionare, înalte, sulegate, văzute până departe, corurile Facultăţii teologice, carul mortuar, după care urmează familiile în mare doliu. Dela biserică până la Gara de Nord, merg pe jos, cu moşul lor dela Huşi de mână, micii Mihăiaş şi Gabriela, soţia înfrântă a lui Vasile Marin, soţia lui Ionel Moţa, Iridenta, foarte zdrobită şi slăbită, n'a putut însoţi pe iubitul său soţ, fiind nevoită a sta, desnădăjduită, acasă, cu doctor aproape. Urmează carul zdrobitele *mame* şi toţi ai răposaţilor, surori, cumnaţi, nepoţi şi alte rudenii.

Dela gară părinţii, mai slabi şi surorile, nepoţii şi copilaşii au urcat în maşini, aşa însoţind mai departe carul scump. După car, a urmat şir lung, foarte lung, delegaţiile legionare pe judeţe, cu steaguri şi inscripţii, în grupe foarte frumos rânduite, câte 8 în şir. Cortegiul se întindea dela capul din nainte până la sfârşit, peste 2 kilometri lungime. Cei puşi să stee pe loc spre a-l vedea, spun că aproape 2 ceasuri le-a tot tot trecut pe dinainte măreţul convoiu, în care luau loc cel puţin 200 de mii de oameni. Aceştia în convoiul regulat se scurgea pe inima drumului, — iar încolo, pe de laturi, pe trotuare şi pieţe din cale, era om şi om, dela Bisericuţa Sft. Ilie până afară de tot din oraş, ba până la Bucureştii-Noi, acolo departe. Aceştia mai erau 200—300 de mii de oameni.

Convoiul înainta domol şi grav printre ei, şi toată lum... aceea de pe delaturi, când ... apropia carul cu sicriele, ... descoperea, ridica mâna s... şi înainte, salutând r... pectuos cu salutul „roma...

Prin multe ferestrii şi p... balcoane, erau aprinse lum... nări, pe case steaguri îndo... ate, la hotelul „Traian" (s... gară) într'un balcon oaspe... ieşiră cu lumânări în mâ... Femei credincioase îngen... chiau şi se închinau în fa... carului cu iubiţii răposaţi. ... clubul „Frontul Românes... (Dr. Vaida) steag îndoli... membrii în balcon salută... respectuoşi, la 2 cluburi a... Partidului Naţional-Creştin (C... ga-Cuza) steaguri îndolia... lumea în balcon salutând ... fiorată, dar la Clubul Naţion... ţărănesc (Madgearu Dr. Lup... nici un semn, nici o priv... bună, nici un salut... — F... ţeşte şi creştineşte s'a pur... Partidul Naţional-Creştin (C... za-Goga), care a trimis ... convoiu două numeroase ... chipe de „Lăncieri" ai pa... dului, în frumoasa lor cămi... albastră, cu steag. Au lă... cea mai plăcută aminti... Studenţii universitari dela t... te universităţile erau de fa... din puternice delegaţii cei m... mulţi ca legionari, în unif... ma lor verde.

„POLIŢIA" CO... DUCTULUI.

Fiindcă o mulţime ca... ceasta, e greu de stăpânit ... de ţinut în bună ordine, — ... mea s'a aşteptat să vadă ... dunată la Bucureşti poliţia ... şapte oraşe şi jandarme... din trei judeţe şi poate ... regimente de soldaţi.

Ei, bine, frumuseţa fără s... măn a acestei înmormânt... legionare a fost, că: con... cerea legionară a luat asu... sa susţinerea întregei ord... în jurul înmormântării, rugâ... deregătoriile a nu-şi obosi ... slujitorii lor sergenţi, jandar... sau soldaţi, că nu va fi ... voie de nici doi din ei.

Şi aşa a fost: *Legiunea* ... cerut ajutorul numai al asc... tătorilor şi disciplinaţilor ... legionari, ca să vie să facă ... „poliţia" măreţei înmormân... tări. Şi cum în poveşti ... spune, că atunci când ... chemat pasărea măiastră ... pasările depe pământ, s'au ... dunat nenumărate pasări ... toata lumea, — aşa aci, la c... marea Conducerii lor, adu... tu-s'au legionarii din to... ţara, îmbrăcaţi frumos cu ... maşă verde (uniforma lor d... gă, ca verdele primăverii ... ducătoare de viaţă nouă) ... s'au pus la îndemâna con... cerii. Au fost aşezaţi sub ... manda câte unui şef judeţe... în două rânduri nesfârşite, ... de marginile convoiului, ... lângă trotoare, ca să ţină c... părţită lumea de pe trotoa... de a da năvală spre mijlo... străzilor, încâlcind convo... cel ordonat. — Şi merg... legionarii unul după altul ... 2 paşi, ca un lanţ nesfâ... pe marginea trotoarelor, ... prind fără vorbă, fără zgo...

lumea de acolo, de a da în stradă. Unde vedeau că cei depe trotuare sunt gata, gata a năvăli în stradă, legionarii își întindeau unul altuia mânile și formau așa un lanț de mâni și de trupuri, ce luneca înainte, oprind îmbulzeala nerânduiala. Nu vedeai decât fețe foarte serioase, demne, înțelegătoare a slujbei și a clipei pe care o slujesc. Printre ei vedeai și multe studente, pășind disciplinat ca și tinerii, cu părul încărcat de ninsoare (căci ningea mereu), fără a se cruța de vremea rea și de drumul greu, de moină, prin care trebuiau să calce. Așa foarte frumos, foarte vrednic au făcut ei singuri „poliția" înmormântării, fără a se fi întâmplat nici cea mai mică neplăcere cuiva. Toată lumea a admirat atâta disciplină și frumusețe sufletească.

— Mergând așa solemn și plin de cuviință, — convoiul a ieșit din oraș, a ajuns în ținuturile Atelierelor C. F. R. cele pline de muncitori. Lumea se aștepta pe aici să vadă la muncitorii, în cari asmuțătorii comuniști încearcă mereu să strice sufletele și mințile. Dar ce îmbucurătoare desmințire! Și în acest cartier muncitoresc, aceeași evlavie și cuviință față de morții Crucii și ai Neamului. Pe balcoanele Atelierelor pline de muncitori și funcționari, cari salută, ridicând pălăriile, unii cu lumânări în mână, — ca oricare bun român și bun creștin.

— Pe tot drumul pe unde cortegiul trecea pe aproape de biserici, clopotele sunau plângător, convoiul se oprea, preoții din ușa bisericii făceau o scurtă rugăciune binecuvântând pe cei doi călători pe drumul la ceriuri. Peste tot locul fețe uimite de ce văd, dar mai ales luminate de mulțumirea, că așa cinste se dă unor tineri, cari în acest fel și-au încheiat viața lor. Valul gros de lume de pe trotuare, din case din balcoane, privind convoiul, avea de ce să se mire: Că pornisem dela ora 11¼ și era ora 2 după masă și abia trecusem de jumătatea drumului spre Casa Verde. Și deși ningea din greu fulgi mari cari se topiau pe cap, pe umeri și jos se prefăceau în lapoviță, nimeni nu ieșia din rând, nimeni nu rămânea de-oparte, toți înaintau ca *mergând* la o slujbă mare, din naintea căreia nici prin minte nu-i trece a se substrage.

Și erau în convoiu vederi ne-mai văzute: Colo era un grup de „buciumași" închipuind pe străvechii buciumași ai Voevozilor sau pe tulnicarii lui Iancu, cari din când în când dădeau din buciume sunete pătrunzătoare, — în altă parte se vedea grupa reprezentanților statelor streine creștine, azi în luptă cu duhul rău al comunismului: Prad y Soutzo al Spaniei creștine, cu alți 3 membri ai Legației sale, purtând uniforma albastru închis a legiunilor lui Franco, cu ei membrii Legației italiei fasciste și cei ai Germaniei creștine, cu svastica pe braț. Lumea îi privea și-i admira.

— Iar ce atrăgea și mai mult luarea aminte asupra sa, era grupul celor 5 legionari **supraviețuitori** soți de luptă alui Moța și Marin, cari urmau IN UNIFORMELE LOR DE SOLDAȚI SPANIOLI, așa cum AU FOST PE FRONT ȘI IN TRANȘEE. Bănică Dobre mergea la dreapta în șir, înalt cât un steag, lângă el delicatul Cantacuzino, la mijloc preotul I. Dumitrescu, tot în uniformă de soldat, la stânga sa ing. Clime și la stânga de tot N. Totu... O icoană foarte grăitoare și atrăgătoare. Toți aveau pe cap capela de soldați, cam ca cea românească, cu două moțuri în sus, numai N. Totu avea casca de metal, cum aveau și soldații noștri în războiu. Mergeau în șir, în pas milităresc domolit, priviți și sorbiți din ochi de toată lumea.

— Foarte mirați au rămas privitorii de trecerea pe dinaintea lor, în rândurile legionarilor cari formau șirele poliției, chiar alături de Carul cu sicriele: Erau vre-o 12 legionari cari purtau în mâni, deși era ziuă, felinare aprinse, pe cari le legănau în mâini mergând... Ce erau? Erau LEGIONARII MINERI, cari veniseră dela minele de cărbuni de pe Valea-Jiului sau din minele de aur din Zarand, și își purtau în mâni felinarul aprins, așa cum îl au când intră în întunerecul minei, pentru a căuta și a scormoni cărbunele sau aurul... Au venit ca să vădească lumii sufletele lor de muncitori credincioși chemării la calea mântuirii pe care li-o arătase Moța și soții săi.

— Inaintăm, înaintăm, prin ninsoarea umedă și pin lapoviță multă. E ciasul 3 și abia se văd în depărtare Bucureștii-Noi... Fotografii pe tot drumul își pun în lucrare mașinile, unele pentru ziare, altele pentru cinematograf. Prind felurite grupe, între cari Grupul Generației dela 1922. Delegația Voluntarilor de Războiu veniți cu steag chiar din Galați.

Pe la ora 3½ iată-ne la Bucureștii-Noi. Se zărește Casa Verde, în fața căreia lumea încetează a mai *înainta*, având să se reverse spre ea. Nainte de a ajunge aci, avem o vedere mișcătoare:

COPIII UNEI ȘCOLI PRIMARE PRIMESC IN GENUNCHI!...

Pe stânga drumului pe marginea șanțului erau înșiruiți copiii și învățătorii unei școli primare. Mititeii priveau cu ochii lor cercetători lumea aceasta multă ce le trecea prin față și pe la spate, — IAR CÂND CARUL CU SICRIELE SE APROPIA DE EI, TOȚI ÎNGENUNCHIAZĂ, CA SPRE RUGĂCIUNE ȘI AȘA PRIMIRĂ PE MUCENICII CREDINȚEI LOR BUNE. Fericiți învățătorii, cari în acest fel își cresc odraslele încredințate lor.

LA CASA VERDE

Iată-ne la sfârșitul drumului de 8 kilometri străbătut dela biserică până aici. Din șoșea ne abatem pe o stradă la stânga spre Casa Verde, casă mare, frumoasă, nouă, cu 2 etaje. Pe ea fâlfâie atârnat dela coperiș în jos un stindard național uriaș îndoliat. In fața ei o piață destul de largă. Carul mortuar se oprește aci. Sicriele sunt date jos, luate pe umeri de legionari și duse spre catafalcul înălțat în apropiere de mormântul cel nou.

Așezate alături, lumea le înconjoară, ca o mare de capete, până departe. La capetele lor, soborul de preoți slujitori: Ip. P. Metropolit Nicolae al Ardealului n'a pregetat a osteni până aici afară, având alături pe Preasfințiile lor Episcopul Varfolomeu și Arhiereul Patriarhiei Pocitan și mare sobor de preoți... Fac cel din urmă serviciu divin, deslegându-i pe cei reposați spre a fi dat pământului ceea-ce era pământesc în ei. Corul legionarilor dă răspunsurile...

După aceasta legionarul erou Cantacuzino urcă pe catafalc lângă sicrie și rostește o scurtă și milităerească, vitejască vorbire, spunând:

...„Unii au crezut că poț vedea în jertfa cea mare alui Moța și Marin, o tactică speculantă a unui partid politic... Dar aceea a fost o jertfă întreagă și deplină! Dumnezeu a rânduit-o pentru lupta dusă acolo departe pentru biruința lui Hristos... In deosebire de alți mucenici, pe cari moartea i-a căutat, noi am ieșit singuri în calea morții, căutând-o... In lupta asta crâncenă ce nu s'a sfârșit, rugăm pe Dzeu să ne țină în viață pentru izbânda ei, dar dacă Cristos are nevoie de viețile noastre, le jertfim! Moța e pilda legionarismului, cu sufletul înfrățit cu Domnul! N'am căutat pentru lupta noastră răsplată, căci ne-a dus acolo credința și sufletul nostru. Voi, Moța și Marin, ați pus la temelia credinței noastre jertfa legionară, ca piatră de granit. Pentru credința și jertfa voastră mare, toată dragostea, pe care vi-o vom purta plină, în inimile noastre, în toată viața noastră!..."

CEA DIN URMĂ COMANDĂ!...

După acestea d. Soutzo, ministrul Spaniei creștine, așează în șir milităerește, la picioarele sicrielor, pe cei 5 eroi întorși de pe front și mai face cu ei un „exercițiu", cel din urmă, întru pomenirea luptelor de pe frontul spaniol. Dsa, în uniforma spaniolă, face întâi „apelul" (chemarea) „soldaților" săi, comandându-le „drepți!..." apoi îi strigă:

„Legionario Ion Moța!

Ceilalți legionari răspund și pentru el: PREZENTE!

„Legionario Vasile Marin!

— Prezente!

— Legionario Cantacuzino, — Clime, — Dumitrescu, — Totu, — Banică!...

Prezente, — prezente... răspund toți.

Le-a mai comandat nu știu ce în spaniolește, apoi a încheiat românește:

— Trăiască România!

— Trăiască Legiunea!

— ARRIBA ESPAGNIA! (Trăiască Spania)... și „soldații" scumpi și bravi răspund: Trăiască. Arriba!..

Apoi i-a slobozit...

LA GROAPĂ...

Sicriele sunt ridicate și duse, cu evlavie și între noui izbucniri de plâns amar al familiilor, ba a tuturor de față, sunt duse spre ușa mormântului-criptă, nou zidit, coperit de o uriașă lespede de piatră care-i cuprinde pe amândoi morții sub aripa sa, — peste mormânt ridicându-se un impunător baldachin, coperitor, până se va putea zidi biserica ce îl va avea sub bolțile sale.

Intre lacrimile îndureratelor familii de față, sicriele se pogoară și se așează în criptă...

Lumea stă îngrămădită în jur, când un comandant legionar iea legionarilor **jurământul** solemn, spus cu mâna ridicată, de toată lumea. Apoi se cântă mișcătorul „Cântec al legionarilor căzuți"... —

că te-ai dus pe totdeauna,
și n'o să mai vii...

Lumea se risipește încet, încet, dar par'că nimenea nu se grăbește să plece.. par'că toți ar rămânea încă mult-mult lângă această vatră de lumină, ce e și ce va fi acest mormânt... S'au dus trupurile, — dar sufletele, gândurile și inimile tuturor acolo au rămas, acolo sunt și azi și vor fi prin ani înainte.

Arhanghele Gavriil, care atâta i-ai iubit, i-ai însoțit și în aripile tale învăluindu-i, după ce rostul pământesc și-au plinit, i-ai dus și i-ai apropiat de picioarele lui Hristos pe care atâta l'au dorit, — ocrotește-i și acolo în Ceruri înaintea Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh, — Amin...

AMINTIRI LUMINOASE

In graba scrisului acestui raport, multe vom fi scăpat din vedere, — pe mulți din cei vrednici de laudată pomenire, nu i-om fi pomenit. Tuturor le cerem iertare, căci nu cu voia am greșit. Unele lucruri ce ne vin în minte, iacă le mai amintim aci:

ȚINUTA SPANIOLILOR

Spaniolii creștini, credincioși lui Franco, dela Legația spaniolă din București, au dat multe semne de vrednică luare aminte celor doi legionari căzuți pe frontul creștin al țării lor: Pe d. Soutzo, șeful acelei Legațiuni la București îl aflarăm pe tot locul, unde se făcea o slujbă sau o pomenire a eroilor. Dar un gest frumos au dat 4 domni dela acea Legație: Până sicriele cu eroii se găseau depuse în biserica Sft. Ilie, și în jurul lor legionarii făceau de gardă pe rând ziua și noaptea, — ***ei au cerut să li-se dee voe a sta și ei de gardă lângă scumpii luptători. Li-s'a dat voe, și au stat și dânșii de gardă câte două ciasuri lângă scumpii noștri și ai lor, Moța și Marin!***

*

DIN TOATĂ ȚARA LUMEA S'A ÎMBULZIT LA BUCUREȘTI

Dacă în convoiul înmormântării s'au văzut ca la 200.000 de oameni, e că din toate părțile țării, dela cele mai depărtate margini au alergat la București pentru înmormântare mii și mii de Români. Foarte mulți au mers cu **trenuri** speciale, anume cerute și înainte tocmite, ca să-i ducă. Așa au mers trenuri speciale din Banat, din părțile Ardealului, din Bucovina și din alte laturi de țară, afară de cei mulți cari au încărcat trenurile obișnuite până la sufocare. Tot atâtea semne de multul suflet bun și vrednică inimă românească.

O INTREGIRE

In raportul despre primirea dela Orăștie din numărul trecut, am scris (atâta știind în acea vreme), că la slujba asupra scumpelor sicrie la biserică, au venit și au fost de față din partea celorlalte confesiuni creștine: preotul unit, preoții sași și preotul reformat maghiar. Intregim raportul, că **tot așa au luat parte și cucernicii preoți romano-catolici maghiari,** domniile lor prețuind ca și noi jertfa lui Moța și Marin, duși la luptă pentru creștinism în Spania catolică. Au scos aceasta la iveală chiar și în biserică, după aflarea știrii despre căderea lor, binecuvântând jertfa lor... Ceea-ce întregim bucuroși.

— Alte scăpări din vedere, rugăm să ni-se ierte, că nu au fost făcute cu gând rău.

*

O CURIOSITATE

Despre întreagă această înmormântare, care nu era a unor necunoscuți, nici a unor oameni răi, — cetitorii din întreaga țară, cari cetesc numai ziarele „DIMINEAȚA" și „UNIVERSUL" — nu au nici o știre! Aceste două ziare, ca și cum s'ar fi înțeles între ele, n'au scris NICI UN ȘIR despre înmormântarea lui Moța și Marin!

Ediția III-a din Calendarul nostru

Săptămânile trecute a început trimiterea calendarelor din ediția III-a de 8000 exemplare. Cei ce mai doresc încă, să scrie CÂT MAI NEÎNTÂRZIAT la Redacția noastră dela București

*

Prețul calendarului e:

1 Calendar 10 Lei.

Cine comandă 100 bucăți, le primește cu 8 lei bucata, trimise pe cheltuiala noastră.

50—100 bucăți cu 8 lei 50 bani bucata, trimise tot pe cheltuiala noastră.

20—50 bucăți cu 8 lei 50 bani bucata, dar trebue să se adauge bani de porto, și anume 15 lei pentru pachetul de 20—30 calendare, și 20 lei pentru pachetul de 30—50 calendare.

5—20 bucăți, cu 9 lei bucata le trimitem tot noi, fără a ne lua însă răspunderea dacă se rătăcesc pe poștă. Acei cari vor să fie siguri că nu se pierd la poștă, e bine să adauge încă 10 lei, spre a se trimite RECOMANDAT, când nu se pierde.

1—5 bucăți cu 10 lei bucata, la cari plătim noi porto poștal simplu, nerecomandat. Cine vrea să fie sigur că nu se pierde pachetul la poștă, să adauge 10 lei spre a le trimite recomandat. — Depozitarii (vânzătorii) noștri, dacă au plătit pe cele primite și mai cer, li se mai trimit încă.

Trimiteți cereri și bani la:

Administrația „LIBERTATEA" I. Moța
București I, Calea Victoriei 63.

Lacrimi pentru I. Moța

Telegrame și scrisori primite de părinții lui Ionel Moța, cu prilejul morții sale pe frontul din Spania

Lacrima nașei lui Ionel..

Dragii mei! — Sunt atât de zdrobită de marea durere a voastră și a mea! Stau cu ziarul în mână și mă uit la chipul blând și curat al scumpului meu fin, și nu-mi pot da seama, că se poate să nu mai fie... Să încerc să vă scriu câteva cuvinte de mângăere, nu pot, căci ce i-aș putea scrie unui părinte, care a trăit numai pentru fericirea copiilor lui, sau ție scumpa mea, mama care a trăit cu cea mai mare jertfă numai pentru copiii ei și fericirea lor? Toți câți l'am cunoscut îl plângem...

El, dragul meu fin, a fost prea bun pentru lumea aceasta plină de răutate și de răzbunare, — numai el, din cer, va putea trimite mângăere sufletelor voastre mult încercate.

Iertați-mă, nu mai pot scrie, plânsul mă îneacă și nu mai văd hârtia... Bunul Dumnezeu să vă aibă în paza lui și să vă întărească, — se roagă a voastră tristă

Alba-Iulia. *Nășica lui Ionel: Valeria Colbazi.*

Cernăuți. — Cercul studenților ardeleni din Cernăuți e alături de Dv. în durerea ce o încercați prin pierderea scumpului vostru fiu.

Dăncescu.

Cluj. — Adânc zguduit de știrea încetării din viață a membrului său activ și membru în consiliul său de conducere, Ionel Moța, Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat, participă îndurerat la doliul ce a cuprins familia luptătorului și venerabilului protopop Ioan Moța.

Ziariștii din Ardeal și Banat vor păstra curată și scumpă amintirea camaradului lor bun și iubit.

Vicepreșed. Dr. A. Gociman.
Secretar gen. Teofil Bugnariu.

Sibiu. — Adânc îndurerați de trista veste a morții eroice a lui Ionel, a cărui perdere o deplânge întregul neam românesc, vă rugăm să primiți sincerile noastre condoleanțe.

Lt.-Col. Lăzăroiu și soția.

Cluj. — Mă alătur doliului Dv. cu adânci regrete pentru moartea prematură a iubitului Dv. fiu, unul dintre cei mai distinși tineri ai Ardealului.

Dr. J. Gherman
Insp. Gl. Ad-tiv.

Brașov. — Aducem omagiul nostru de pioasă admirație pentru eroismul fără de seamăn a marelui dispărut pentru o cauză sfântă, rugând Cerul să vă dea puterea de care aveți nevoe în acest ceas atât de greu.

Dr. Sever Cărpinișan și soția.

Sibiu. — ...Dacă vin să vă răscolesc și eu durerea prin aceste șire, sunt îndemnat de felul cum ați știut îndura această groaznică lovitură și să apreciați această supremă jertfă a celui mai de preț fiu al D-Voastră și al Neamului românesc.

Am plâns moartea lui Ionel eu, soția și copilele, ca și multe alte familii românești. Mângăerea noastră este măreția idealului la care s'a ridicat și pentru care a știut muri atât de măreț.

Ieronim Grovu, Consilier arh.

Orăștie. — Subsemnatele în numele Societății Femeilor ortodoxe române, pe care D-voastră o prezidați — întrunindu-ne azi, 1 Februarie 1937, am luat act în mod solemn, dar cu inimile noastre pline de durere, despre jertfa eroică, pe care fiul D-Voastre Ionel a depus-o pe câmpul de luptă din Spania pentru Creștinătate și Neam.

Cuprinse până în adâncul sufletelor noastre de durerea ce o suferiți, Vă rugăm să primiți și din partea noastră sincere consolări.

Soc. Femeilor ort. române-Orăștie
Dorica Prația, Florica Romoșan, Maria Mosora, Silvia Dr. Draia, Mărioara Demian, Văd. Aurora Dr. David, Elena Col. Rădulescu, Elena Maior Iovanelli, Elisa Stanciu, Melania Sublt. Zănescu, Maria Cpt. Linerth, Zinaida Vinjan, I. Bogdănescu, Elena Niloș.

Gura Humorului — Când am aflat din ziare despre răpunerea pe frontul spaniol, a mult iubitului Sf. Voastre fiu, întreaga mea ființă a fost zguduită grozav.

L'am văzut pe Ionel, pentru prima și ultima dată, pe când eram student, pe scena Teatrului Național din Cernăuți, rostindu-și o conferință în cadrul șezătorilor aranjate de „Centrul Studențesc". Sala arhiplină. Ionel cu chip de bronz și glas de arhanghel, vorbea...

Sala întreagă rămase până la urmă hipnotizată de graiul lui dătător de viață nouă, și să fi vorbit nu numai două ore cât a vorbit, ci o zi întreagă, cred, că nimeni n'ar fi îndrăznit să clipească măcar.

De-apururi, până la adânci bătrânețe, îmi va rămâne întipărit într'un colț al inimii mele de român tabloul acesta. De-apururi îi voiu cinsti memoria marelui Ionel.

Iar ca viitor păstor sufletesc, vă promit solemn, Prea Cucernice părinte Moța, că voiu căuta întotdeauna să infiltrez enoriașilor ce-i voi avea sub păstoria mea, gândurile și ideologia ce l-au preocupat până în cele din urmă clipe ale vieții, pe mult prețuitul Sfinției Voastre Arhanghel, care acum sălășluește în Ceruri, între Arhangheli.

Mi-am permis, atât eu cât și soția mea, ca din acest orășel înstrăinat al Bucovinei, să depunem o lacrimă la mormântul scumpului nostru Ionel..

Olimpia și Sextil Dascal
licențiat în Teologie.

Gănești-Covurlui. — Mintea se întunecă cuvintele se încâlcesc, glasul amuțește în fața loviturilor crude a unui destin nemilos, când I. Moța trebuia să trăiască.

Dar ora veșniciei a sunat, desnodământul fatal s'a împlinit, jertfa sublimă s'a săvârșit! O înțelegem, o simțim adânc și o plângem, deși eroii nu se plâng. O plângem nu pentru un om sau pentru o tinerețe stinsă prea devreme, ci pentru o energie deosebită, o inteligență sclipitoare ca a lui Ionel Moța și o voință de oțel, călită în spiritul și umbra martirică a tuturor premergătorilor și marilor luptători: Avram Iancu, Horia, Cloșca, Crișan, Tudor Vladimirescu și alții căzuți pentru deosebirea și înălțarea acestui neam oropsit.

O minte clar văzătoare în viitor, un vizionar apocaliptic prea necesar în lupta contra leprei iudaismului cu anexele lui: (francmasoneria și bolșevismul).

Dar pe cât de necesară era lumina lui vie, tot pe atât de necesară a fost, cred, sublima lui jertfă pe țărmuri streine pentru Cruce, pe frontul creștin din Spania, jertfă martirică de erou român, din a cărui sânge va crește reînălțarea, simbolica jertfă în fața căreia, cred, că și ticăloșii și ghiftuiții politici, — tac și vor trebui să tacă.

Așa a voit Arhanghelul. Poate jertfa lui și a celor cu el, era necesară.

Din mucenicia chinurilor îndurerate dealungul vremii și pe plaiuri streine pentru izbânda CRUCII, va răsări Reînvierea Neamului, cum din jertfa lui Isus pe Cruce a răsărit Mântuirea omenirii.

Cât de târziu, dar pe jertfele lor, va înflori „Biruința".

Sub umbra chipului lui Ionel Moța vom lupta cu mai mult îndemn și dârzenie, și sufletul lui din veșnicie ne va călăuzi pe drumuri bune.

Pr. Alex. Dumitrașcu.

Gâlgău. — Legionarii din comuna Gâlgău, jud. Someș, luând cunoștință de tragicul sfârșit al scumpului DVoastre fiu în luptele de pe frontul Spaniei, vă trimit cele mai sincere condoleanțe.

A murit! Dar n'a murit! El va fi viu în sufletele noastre și'n sufletele nepoților și strănepoților noștri în vecii vecilor!

Aurel Doros, înv. dir.

Cața. — Primiți condoleanțele sincere pentru eroica moarte a marelui vostru fiu.

Preot Pintea

Gelmar. — Deplângem și noi pe iubitul Dv. fiu Ionel, care a trecut prea tânăr și prea iute ca proroc, ca erou și mucenic, în împărăția cerească.

Dus în Spania el și-a îndeplinit o datorință față de numele sfânt: Ioan, pe care l-a purtat cu vrednicie, căci tatăl lui, Zaharie — după cum zice scriptura — a prorocit zicând: „Și tu pruncule prorocul Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești căile Lui, ca să dai cunoștință mântuirii poporului tău întru iertarea păcatelor lor".

Și fiul Dv. chemat de providență a mers ca tânăr să lupte și „să gătească calea" între comuniștii păcătoși, să le dea cunoștință lor și nouă, despre mântuire numai prin Hristos. — A căzut apoi cu glorie...

Mărioara și Sever Păcurar
preot ort. rom.

Gioagiu. — Luând cunoștință de căderea pe front a scumpului Dv. fiu și vrednicul nostru comandant, care a făcut să fâlfâie tricolorul românesc pe frontul naționalist din Spania, în lupta lui Dumnezeu cu satan, iau din inimă parte la durerea Dvoastre și a Legiunei, căuzată de această pierdere.

Nicolae Badoiu

Gara Dolhasca. — Vă transmitem înlăcrămate condoleanțe. Plângeți Voi, dar plângem și noi pe Ionel, carele era speranța Neamului.

A fost de prisos pierdut, întru prea marea noastră durere, pe îndepărtatul front al Creștinismului.

Fiți tari, căci ne sunteți foarte trebuincioși, pe adevăratul Altar al Patriei.

Familia I. C. Atanasiu-Pavelescu

Cluj. — Comitetul regional pentru Transilvania al Ligii antirevizioniste române, a luat cunoștință cu adâncă durere de știrea morții eroicului Dv. fiu, pe frontul din Spania, ca apărător al creștinității și al naționalismului. Comitetul regional comemorând amintirea lui Ionel Moța, a eternizat jertfa lui în actele sale de ședință și vă exprimă sentimentele sale de admirație pentru viața D-voastră plină de lupte românești, pildă vie pentru regretatul și neuitatul Dv. fiu.

Fie ca dragostea cu care Vă înconjoară Țara întreagă preamărind eroismul lui Ionel Moța, să fie mângâierea D-voastră, în aceste momente grele.

Președinte Prof. I. Lupaș
Secretar gen. Dr. A. Gociman

NOUTĂȚI

Mulțumită. Mișcarea Legionară mulțumește pe această cale tuturor Românilor și creștinilor, tineri și bătrâni, bărbați și femei, cari au contribuit la aducerea în țară a scumpelor trupuri depe îndepărtatele meleaguri, unde și-au dat sufletul lor ION I. MOȚA și VASILE MARIN. Tuturora care au participat la serviciul divin sau l-au condus până la locul de veci, Români, sau neamuri străine, onorând cu prezența lor eroismul națiunii române și închinându-se în fața muceniciei celor două trupuri, le mulțumim din adâncul inimii noastre.

Celor ce li s'au creiat neajunsuri de pe urma participării lor le cerem scuze în numele mulțimii Românilor, și a Patriei, pe care prezența lor la căpătâiul eroilor Români a onorat-o.

*

Mărțișoare legionare. Serviciul Propagandei scrise din Biroul central al „Legiunii" aduce la cunoștința tuturor prietenilor, membrilor, și legionarilor, că dreptul de a executa și vinde Mărțișoare legionare este rezervat exclusiv acestui Serviciu.

Mărțișorul legionar 1937 este un model unic, Crucea verde, — Majadahonda — cu cunună de frunze de stejar, și se va pune în vânzare numai prin organizațiile și debitele legionare!

*

— SFÂRȘIND cu rapoartele despre aducerea acasă și înmormântarea iubiților noștri morți I. Moța și Vasile Marin, — dela numărul viitor înainte „Libertatea" își va lua mersul său regulat, — cu știri și judecăți asupra stărilor din lume și țară.

Toți câți ne-au trimis, — și ne-au trimis foarte mulți, — mici rapoarte de prin țară și mai ales multe poezii închinate scumpilor răposați, — afle că începem a le da loc din numărul viitor încolo. — Rugăm însă: dați-ne știrile PE SCURT și poezii nu prea lungi, că nu le putem cuprinde.

Faceți și pe cunoscuții Dv. să se aboneze la »LIBERTATEA«

Pentru cetitori!

Rugăm ca: toate scrisorile cu articole, sau cu știri pentru pus în foaie, să se trimită numai pe adresa:

Redacția „Libertatea", Orăștie, jud. Hunedoara

Aci ele se revăd, se pregătesc, pentru pus în foaie și se vor da la tipar. Cei ce trimit pe altă adresă, își întârzie ajunsul scrisorii la scop.

Toate cererile de abonament, ca și banii pentru foi, pentru schimbat de adrese, ș. a., să se trimită pe adresa:

Admin. „Libertatea" Moța, București, I.
Calea Victoriei 63.

TIPOGRAFIA ASTRA S. A.—CLUJ CALEA MOȚILOR 39